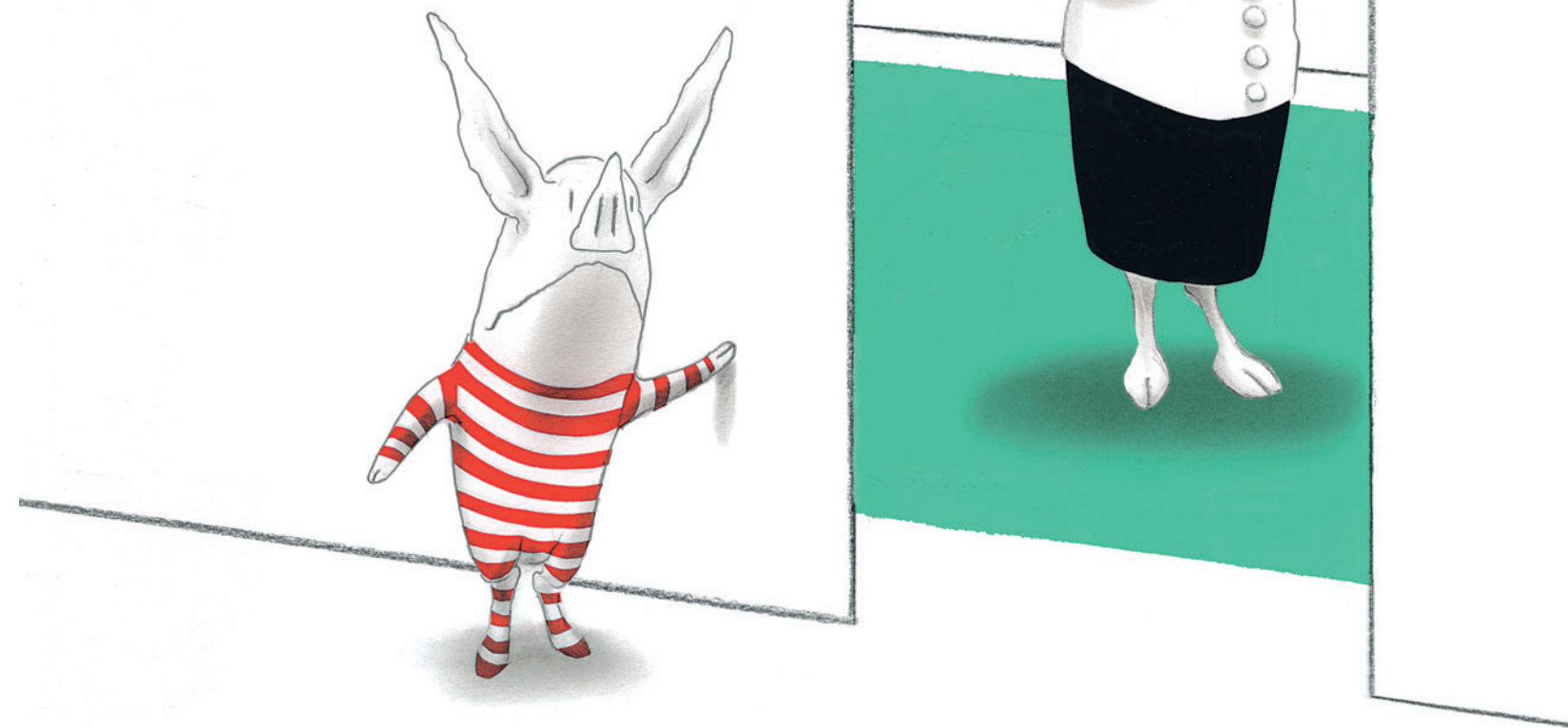

Un dia, l'Olivia anava pel
passadís quan va sentir la mare
que parlava amb la tieta.
—Estic que no puc més. Tot just
havia acabat de netejar la cuina
que l'Olivia va decidir fer-se un
batut. Un batut de nabius, ni
més ni menys.

L'Olivia, com que
va sentir el seu nom,
es va aturar a escoltar.

—Li vaig dir:
«No l'omplis fins dalt.
No hi posis tots els nabius.
Ni tampoc massa llet,
o esquitxarà!».

—Mare, JA SÉ fer anar la batedora.

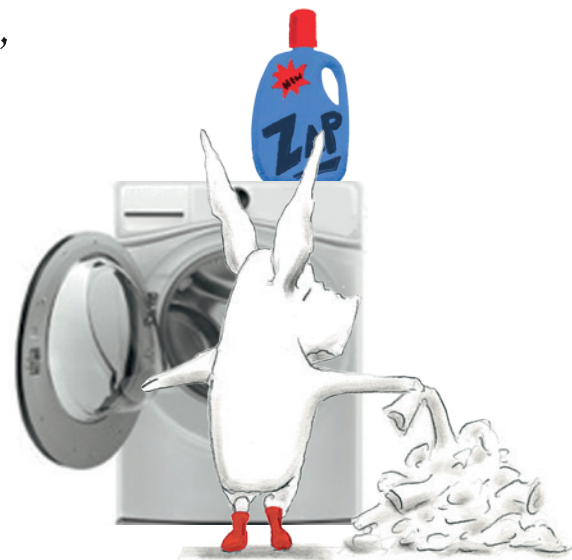

—I ja et pots imaginar a qui li va tocar netejar-ho,
oi? Llavors —va continuar la mare—,
també va passar allò de la bugada...

—Li vaig demanar que posés les camises blanques del seu pare a la rentadora.

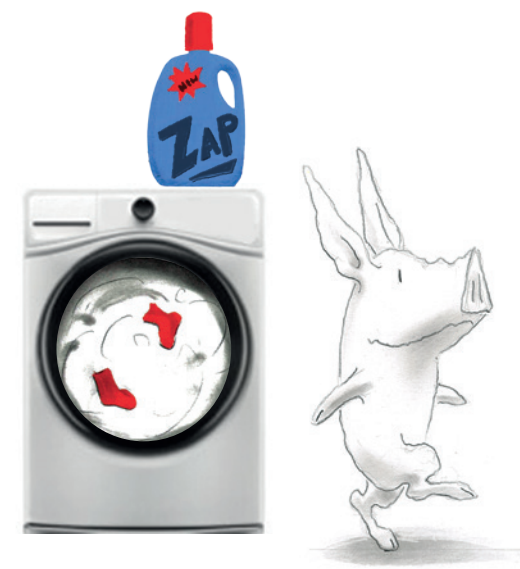
«Olivia», li vaig dir,
«posa-les a dins
d'una en una, que
si no, després es
fa un embolic...»

... i posa només un tap de sabó».

—Mare, JA SÉ
fer anar la rentadora!

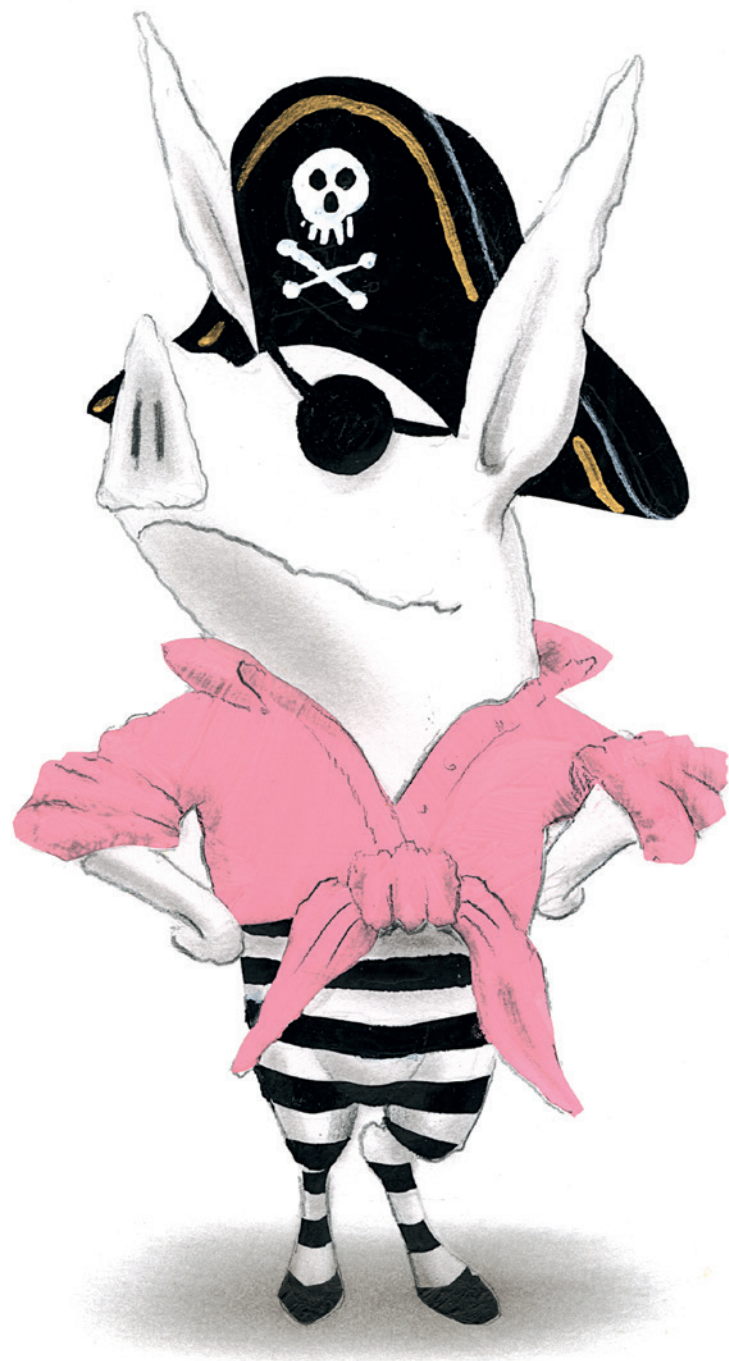
—Olivia, has posat els teus mitjons
vermells amb les camises blanques
del pare, i ara les camises
blanques s'han tornat roses!

—Jo crec que han
quedat molt maques!

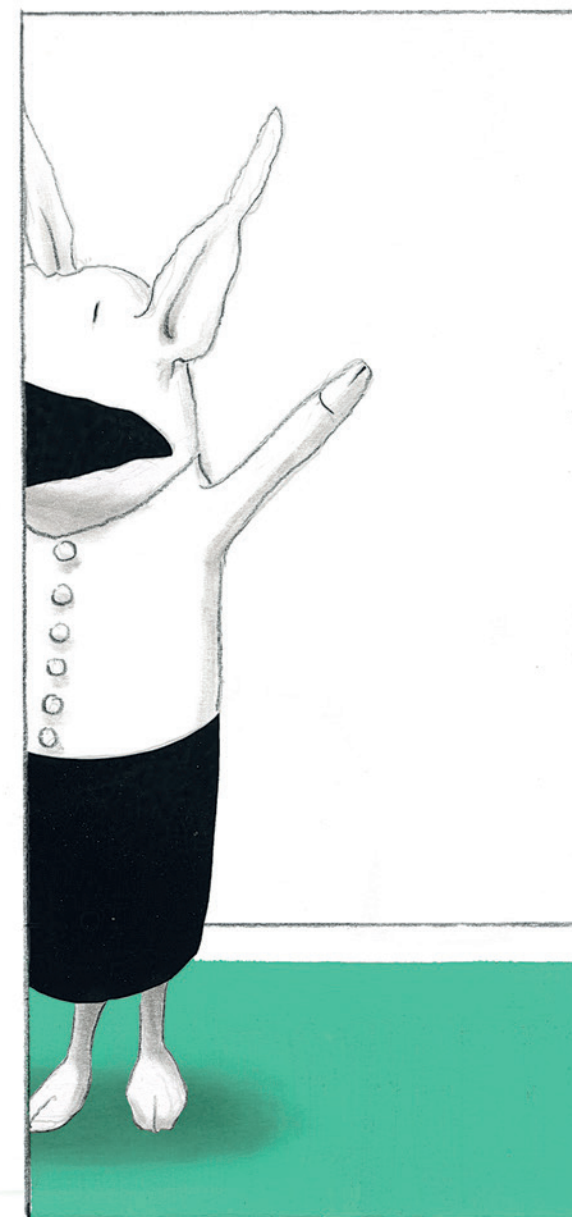

—Bé, doncs posa-te-les tu!

I ho va fer.

—Ah, tant de bo la
pogués enviar a algun
lloc fins que posi una
mica de SENY!

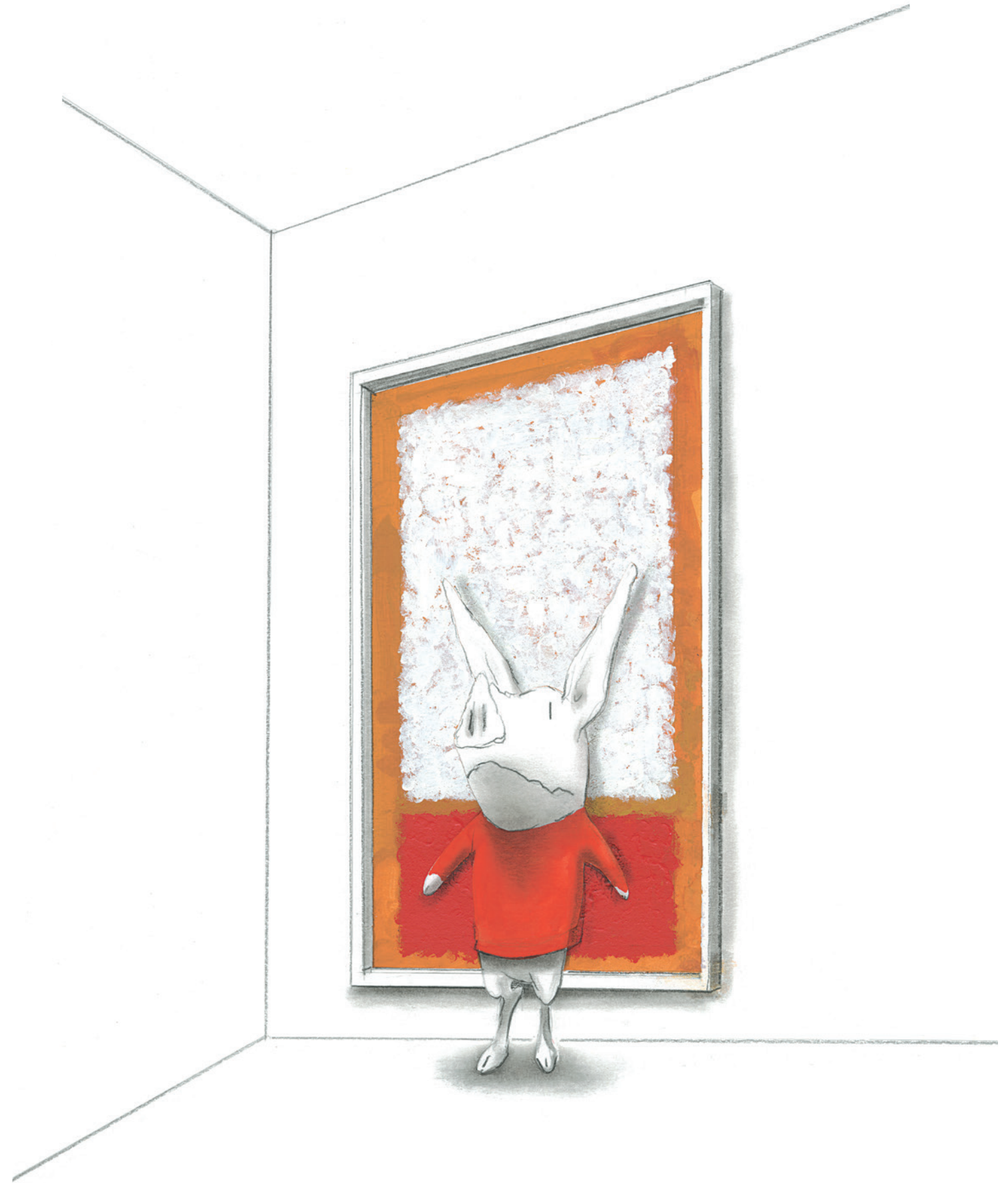

«Una mica de SENY!», va pensar l'Olivia. «Si sóc l'única d'aquesta casa
que té seny! I QUÈ MÉS deu dir de mi? Potser ho hauria d'investigar».

Va decidir investigar.

Però havia d'actuar en secret.

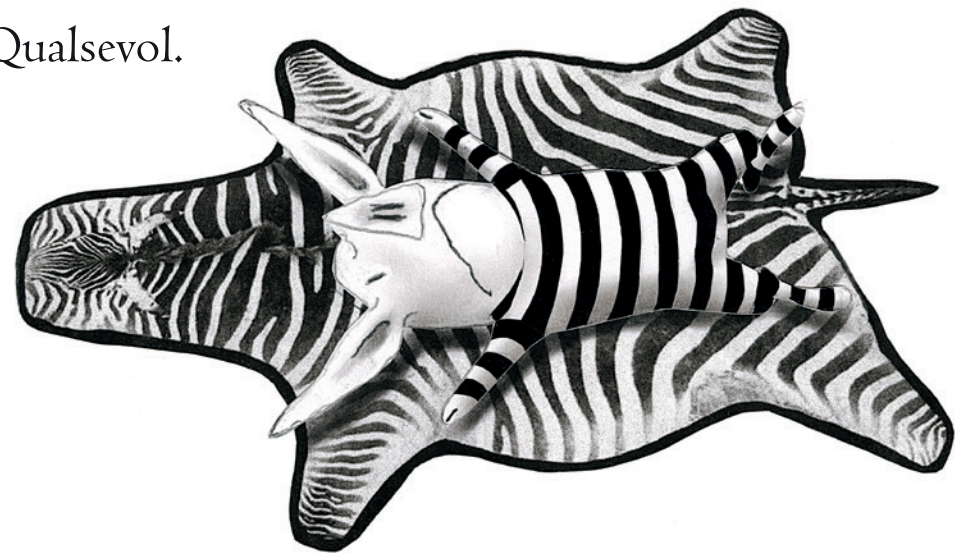

L'Olivia, que sempre s'havia fet notar, ara havia de passar desapercebuda.

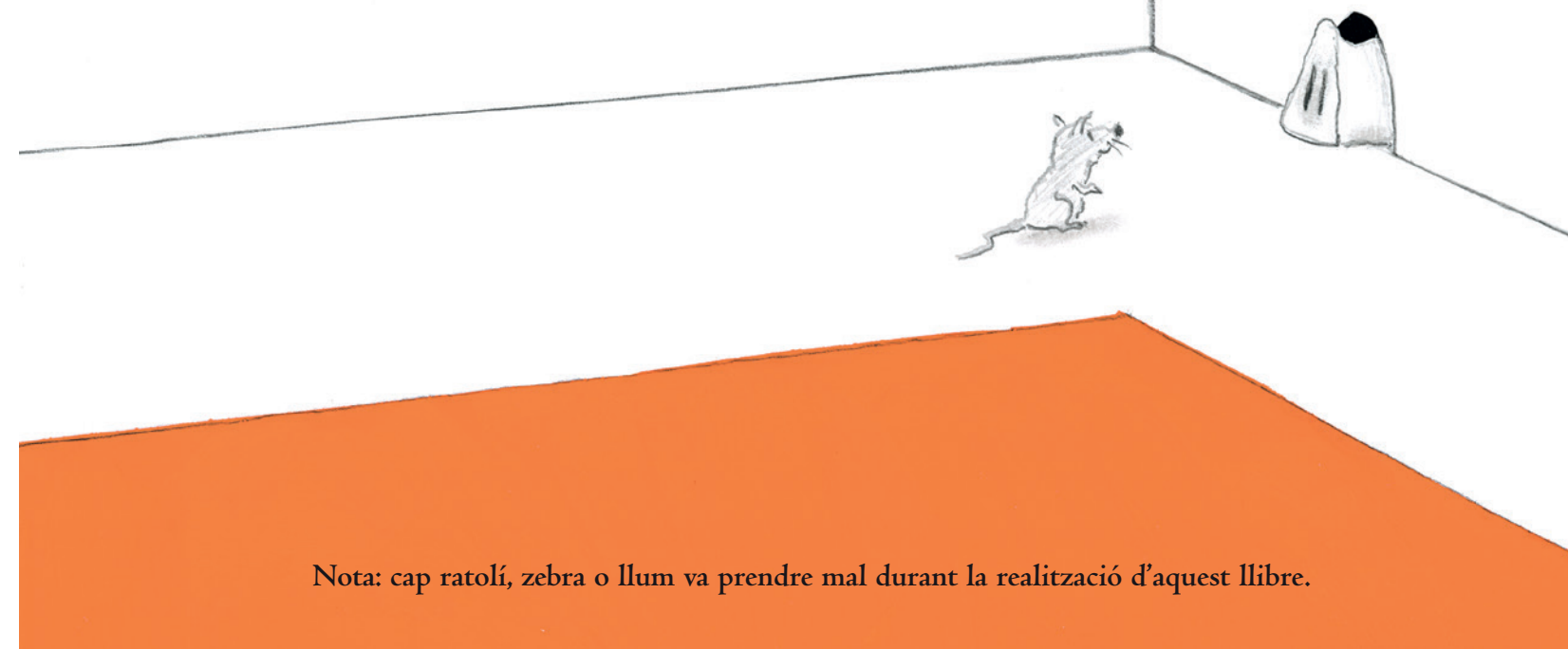
Podia ser a qualsevol lloc.

Qualsevol.

De debò, qualsevol lloc.

Nota: cap ratolí, zebra o llum va prendre mal durant la realització d'aquest llibre.

—Sincerament, em té esgotada. Ahir li vaig haver de dir cinc vegades que endrecés l'habitació.

Tant de bo hi hagués algun lloc on li poguessin ensenyar a fer cas...

... com ara una acadèmia militar.

La mare de l'Olivia havia pensat fer-li una sorpresa i portar-la al ballet, però ara s'ho estava repensant.

—Creus que, si la porto al ballet, serà capaç d'estar asseguda tota la funció sense bellugar-se de mala manera?

L'Olivia va treure el nas per la cantonada just a temps
de sentir com el pare deia:

—Oh, és el lloc perfecte per portar-la! Al capdavall,
és una INSTITUCIÓ!

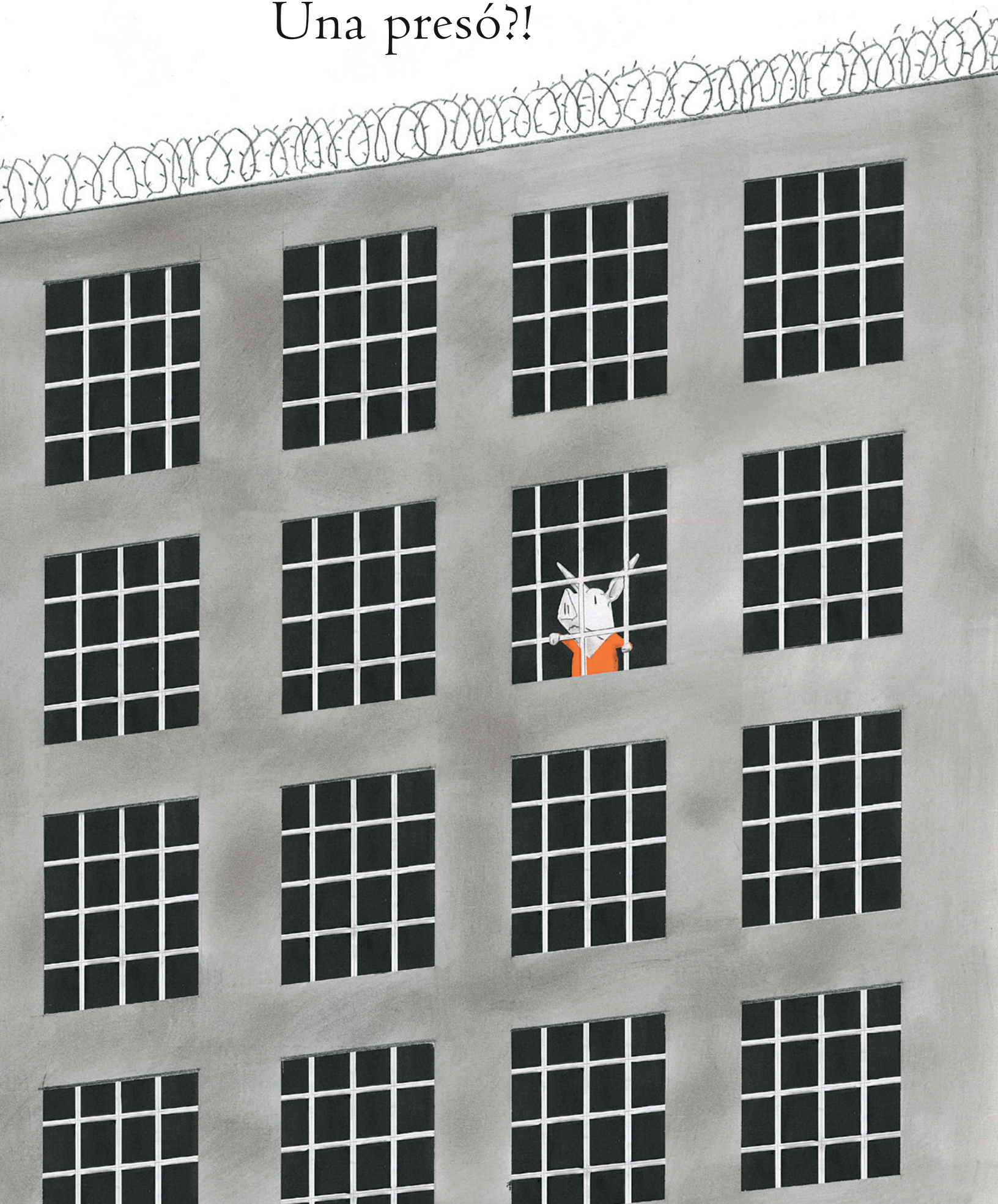
L'endemà l'Olivia va preguntar al mestre:

—Què és una institució?

—Bona pregunta, Olivia. Una institució
pot ser moltes coses. Pot ser un edifici,
com una biblioteca, o una tradició,
com el matrimoni. O també
l'exèrcit, o una presó...

Una presó?!

L'endemà al matí, la mare de l'Olivia li va dir que aquell vespre estigués vestida i preparada a les sis en punt.

—Et portaré a un lloc ESPECIAL!

—On em portes? —va preguntar l'Olivia amb un fil de veu.

—És una SORPRESA!

—Molt bé, mare, estaré preparada.

Tot aquell dia tan trist l'Olivia va intentar decidir què necessitava per anar a una institució.